

GEORGE RAUETTI

DOMNISOARA MIAU
ROMÂN PSICOLOGIC

EDITURA CARTEA ROMÂNEASCĂ

E. O.

GEORGE RANETTI

Domnișoara Miau

— Roman psihologic —

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Bibl. Univ. Cluj.
Nr. 1534 1926

Editura „Cartea Românească”, S. A.

București

Debutul Eroinei

Am o pisicuță
Neagră ca o cioară.
E foarte drăguță
Și'i, jur, domnișoară.
Dar vă spun pe șleau,
Domnicioara Miau,
Gentilă și brună,
Nu e poamă bună.

*

Fiindcă'afară ninge,
Am jertfit un pol
Și 'i-am luat-o minge
Să joace „foot-ball“,
Cu nădejdea ca să
Se distreze 'n casă,
Pe când eu la masă
Beau vin nou și scriu.
Bani svârliți pe gârlă!
Ea c'un gest sglobiu

Mingea 'ndat 'asvârlă
Subt vre un dulap,
Și'si înfige dinții
In al meu ciorap.
O 'njur de toți sfinții,
Dar, când cred că scap,
Țișt! îmi sare 'n cap
Și 'mi strică frezura.
Inc'o opinteală
Și mi-a răsturnat
Sticla cu cerneală
Ce cu băutura
S'a amestecat
Pe biata'mi hârtie...
Poftim de mai scrie!
Poftim de mai bea!
Reflectez nițel
Dup'așa belea:
Scriu cu turburel,
Sau cerneală beau?!
Domnișoara Miau,
Văzând că nu iau
Nici o sancțiune,
Ia o ofensivă
Și mai agresivă...
Cu salturi nebune,
Iat-o pe fereastră,

Imi calcă'n picioare
Cea mai scumpă floare.
Și'mi sparge și glastră.
Apoi, vitejește
La asalt pornește
Cu-avântul pantherei
Contra etajerei.
Ah, mici bibelouri,
Amintiri, cadouri,
Ce-a rămas din voi
După'acest război?
Tot o amintire!
Și's sigur, dușmanul,
Mai rău ca germanul.
Nu'mi va plăti nici
O despăgubire.
Infamei pisici,
Domnișoarei Miau,
Ce bani pot să-i iau?

*

S'o bat, nu mă'ndur,
Sunt un trubadur
Tandru, sensibil,
Pe onoarea mea,
Deși 'n S. P. A.
Nu's membru activ.
Totuși, se impune

O soluțiune.
De mai ezitează
Mila'mi hăis sau ceau,
Casa'mi devastează.
Lung m'am chibzuit,
Și m'am hotărît:
Domnișoară Miau,
O să te mărit!
Să nu zici nici „pis“
Contra ce-am decis,
Că te strâng de gât
Și'ti strig: „Zît-zît-zît!“

*

Dar un contract voi
Să fie 'ntre noi:
D'o să naști, mireasă,
Trei ori cinci pisoai,
Să'ti-i lași acasă
La domnul Cotoi,
Mustăciosu'ti Faun;
Nu să mi'i aduci
Și p'ăști dalcauci
In spinare mie,
Pe masă, pe scaun,
Căci eu nu sunt Braun,
N'am menagerie!

O idilă în bucătărie

O privesc cu frică
Mereu pe pisică.
Ce mai boroboată
Oare'mi plănuiește
Pisicuța hoată?
Zi, Doamne ferește!
Când e ca maimuța
Care se dă huța
Pe-o creangă de pom,
Când 'mi-ese 'nainte
Și pupă cuminte
Laba mea de om,
Simțind se 'nțelege
C'al Naturi's rege,
Și ce-ordon eu 'i lege.
Dar iat'o îndată
Ca al mării val, —
Tigru de Bengal, —
Sburând peste mine

Ca o rândunea,
Spre-a sdrobi'n ruine
Trei cești de cafea!
Explicați-mi mie
Ciudata schimbare,
Cititori vă rog,
Fiindcă deși's tare
In psihologie,
Nu's pisicolog!
Domnișoară Miau,
M'ai înnebunit
Câmpii o să'i iau
Pân'să te mărit!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Miki'i cățeluș,
Miau, precum se știe,
Pisica sglobie
Ce descriu acuș.
Ambii au culcuș
In bucătărie,
Deosebit, firește,
Căci moralicește
Vreau copii-a'i crește.
Și Miki și Miau
Deasemenea au
Câte-o farfurie
Din care beau apă

Și de unde papă.
Miki e-un cățel
Leneș și tembel,
Distins, dar nerod.
Pe când Miau e'n veci
Vibrând ca subt arme,
Gata tot să sfarme.
Miau, când Miki doarme
O cauți prin beci
Și-o găsești în pod.

*

Caractere deci
Ce's la antipod.
In căsnicii, zău,
Vedem și mai rău,
Și'n vremea bunichi
Tot așa a fost.
Și iată cum Miki,
Care e flăcău,
Frumușel dar prost,
Ciocoi, nu țăran,
Pudel Pomeran,
Se'ntâmplă 'n loc ca să
In propria'i rasă
Să'și cate mireasă,
Se'ndrăgi lulea
De Miau. Da, de ea!

*

Dar, decât Adam
Tot Eva'i mai tare.
Fără încetare
Miki tot cuvântă:
„Mîr mîr“ și „ham ham“,
Probabil îi cântă
Un epitalam.
Dar când el suspină
Ș'oftează din bot,
Din strachina'i plină
Miau mănâncă tot.
Proverbul francez
Vedeți c'are miez:
„Qui s'aiment...
© Cluj Central University Library Cluj

strachină!“

Iar dacă cârtește
Și bietul cățel
Se linge pe buze, —
Ea, în loc de scuze,
Miorlăind spre el
Crunt se năpustește,
Și Miau, pisihoața,
Îi sgârâie fața;
Și, moldovenește,
Apoi îl „stuchește“.

*

Miki, Miki dragă,
Nu mai e de șagă,
Nu fii prost catâr,
Renunță l'acest
Trist amor funest,
Lasă-te de flirt,
De ham-ham, mîr-mîr,
Te consilies.
Căci altfel la birt
Să te abonez
Mie nu'mi dă mâna,
Iar Miau cu-anasâna
Va continua University Library Cluj
A rechiziționa
Porțioara ta.
Ș'o s'ajungi, băete,
Sfrijită stafidă:
Nu te'ncrede 'n fete
Și'n Miau cea perfidă!
Caută-ți îndată
Altă adorată,
Idol și fetiș,
Tot din al tău neam,
Cățelușă castă.
Nu vezi cum prin geam
Se uită furiș,
Când Miau—proastă glumă—

Dejunu'ți consumă,
Și calm o adastă
Sus p'acoperiș
Moțanul vecin
S'o ceară nevastă?
O să zic „amin“
Și o să 'i-o dau.
Miki, deci, stai bine,
Că nu'i pentru tine
Domnișoara Miau!

Prima'i vânătoare

Iat-o calmă, gravă.
Acest obicei
Nu e'n firea ei.
Nu cumva 'i bolnavă?
Mă uit uluit
Cum stă liniștit.
Oare ce-a pățit?
Dar, privind mai bine,
Văd că Miau își ține
Urechea ciulită,
Și nu'i liniștită,
Nările'i palpită,
Iar ochii'i sălbatec
Ard ca un jăratec.
A! am priceput!
Subt un vechi fotel
Stă de spaimă mut
Un mic șoricel.
Ambii s'au văzut.

Pisica'i la pândă,
(D'aia stă 'nțeleaptă!)
Iar el își așteaptă
Groaznica osândă.
Miau făce-o mișcare.
Șoricelul crede
Că'n acest moment
Ea se și repede
Gata de război,
Și atunci, prudent,
Un pas înapoi.
Brrr! o să'l distrugă!
Mi-am zis eu. Hei aș!
Miau o ia la fugă
Ca un iepuraș!
Pentru 'ntâia dată
Prada i s'arată
Și e'nspăimântată.
Dar și șoricelul,
Speriat de ea,
Dispărù mișelul
Subt o dușumeà.
Ș'așteptai în van
Să le-admir duelul,
Căci „La lutte cessa
Faute de combattants“.

Miau ești drăgălașă,
Dar proastă și lașă,
Nu demnă urmașă —
A marilor feline
Din păduri virgine!
Cu-așa „performanță“,
N'am nicio speranță
Că'mi vei apăra —
Cu bravura ta
De șoareci căminul.
Mă duc deci să'mi iau
Dela spițarie
Antișoricinul...
Miau, rușine ție!
După asta, după
Așa vitejie,
Mâine la dejun
La regim te pun:
Doar pâine și supă!
Ești o scârnăvie,
Miau!.. Dar, scumpă fată
Vin și mâna'mi pupă:
Severul tău tată
Iartă ș'astădată!

Sgîriesoare de amor

Sus, p'acoperiș acasă,
E o lună de când stau,
Și-ți tot cânt, însă nu'ți pasă:
Do-re-mi...au.

Nu's un nobil din Grenada,
Sunt calic, ți-o spun pe șleau,
Dar ascultă'mi serênada:

BCU Cluj Do-re-mi...au.

Șoareci, când te văd pe tine,
Nu pap, lapte nu mai beau,
Ci miorlăesc cu suspine:
Do-re-mi...au.

Ah, ce pisicuță crudă!
Eu de soață voi s'o iau,
Dar nu vrea cântu'mi s'audă
Do-re-mi...au.

Uneori îmi vine ca să
Dracului să mi te dau!
Dar te-ador și cânt pe casă
Do-re-mi...au.

Eri eră o noapte-albastră,
Lună, stele, străluceau,
Și'n van plâns'am la fereastră
Do-re-mi...au.

Tu dormeai pe pernă moale,
Câinii 'n curte mă lătrau,
Pe când eu oftam cu jale
Do-re-mi...au.

Cu-altul de te văd pe stradă,
Sau îl omor, Mișo; sau...
Urlu trista'mi serenadă
Do-re-mi...au.

Inchei astă „sgîriesoare“
Mă duc la poștă s'o dau.
Scrisei mult, laba mă doare...
Do-re-mi...au.

Dar sper dup'așa scrisoare,
Inima în dinți îmi iau,
C'o să facem nuntă mare...
Do-re-mi...au.

Motan îi cere laba

Sătul de suspine,
Motanul
Sărmanul,
A venit la mine
Și 'mi-a spus pe șleau:
— „Eu vreau ca să iau
„Pe duduia Miau,
„Mi-e dragă, 'i frumoasă.
„Dar, mai înainte,
„Să'mi spui, ca părinte:
„Știe ea să coasă?
„Mâncări să prepare
„La bucatărie?
„La piano știe?
„Și... ce zestre are?“

*

Ultima 'ntrebare
Ca ac m'a împuns,
Și înțepat tare
Astfel i-am răspuns:

— „Domnule Motan,
„Ești un mitocan
„Și un guguman!
„Pe Miau, scumpa'mi fată,
„Ți-aș fi dat-o 'ndată.
„Dar matà ridici
„Chestiuni aici
„Meschine și mici
„Ce credeam, motane,
„Că sunt destinate
„Numai, din păcate,
„Nunților umane.
„Dar și'ntre pisici
„Amorul rob este
„La chestii c'aceste?!
„Du-te de te'nsoară
„Cu-altă domnișoară,
„Ș'aici nu te'ntoarce,
„P'a mea nu ți-o dau!
„Domnișoara Miau
„Nu coase, daș „toarce“.
„Clavir neavând eu,
„Cântă doar o notă:
„Miau-miau și iar miau;
„Iar cât despre dotă
„N'are nici un leu,
„Că nu sânt chiabur.

„Iar bucătărie
„Ce’ți trebuie ție
„Obraznic motan?
„Voi mâncați „natur“,
„Șoarec, șobolan,
„Nu gătiți iahnie,
„Rasol, sau piftie!
„Toată lumea știe“.

*

După acest duș,
Cotoiul e-acuș
Iar pe acoperiș.
Eu, zău, „jămanfiș!“
Dar Miau ce-a pândit
La ușă furiș,
Când a auzit
Vorbele’mi haine,
Gata să leșine.
Pe la ora șapte
S’a mai consolată,
Când să bea i-am dat
Porția’i de lapte.
Pe Miki, cățelul,
Ce rânjea, mișelul,
Intr’un colț, sarcastic,
Pe loc l-am calmat
C’un picior cam drastic.

Regretai îndată
Dar sunt de iertat:
Sufletu'mi de tată
Fu crud sfâșieat, —
Greu să ai o fată
Azi de măritat!

Liniștită, da'ndrăcită

După ce-am gonit,
Cum v'am povestit,
P'al ei pretendent,
Prea impertinent,
Mi-a fost tare teamă
De-o lugubră dramă.
Anume 'mi fu frică
Că juna pisică
Sensibila'mi fică,
Se va spânzura
Cu roșiea panglică
Ce la gât o poartă.
Vai, pe Miau a mea
S'o văd mâine moartă?!
O așa durere
Cu greu se supoartă.
Deci, ca prevedere,
I-am luat panglicuța.
Inșă pisicuța
E mai înțeleaptă

Decât al său tată.
Iat-o consolată
Și alt mire-așteaptă.
Necazul de-amor
E moft trecător,
E-o boală ce trece
Cu lăptișor rece.

*

Scumpa'mi Domnicioară
Nu, nu se omoară.
Inșă, hotărât,
Ea îmi poartă pică.
Se uită Central University Library Cluj urît
La mine, și-mi strică
Tot de pe birou,
Iar de anul nou
Mi-a făcut cadou
O sgârietură
Pe-obraz lângă gură.
Domnișoara Miau
M'a silit să stau
Patru zile'n casă;
C'ar fi zis amicii,
De m'ar fi văzut,
Că isprava asta
Nu e a pisicei,
Ci că... m'a bătut

D'anul nou nevasta!?!
Fiindcă, vă spun franc:
Mai bine să cazi
Chiar de pe Mont-Blanc, —
Mai rea'i căzătura
De-o să cazi în gura
„Prietenilor“ de azi.

In săptămâna brânzei

Dante ce-ai cântat,
Divin inspirat,
Imnuri Beatricei,
Ești inferior
Când declară-amor
Un motan pisicei!
Heine, Leopard, SCU Cluj Napoca Library Cluj
Musset și Verlaine,
Cari-ați smuls din voi
Patima ce arde,
Migălind silabe,
Catren cu catren,
Ritmuri, rime noi, —
Vai cât sunt de slabe
Cântecele voastre,
Față d'un cotoi
Care'n nopți albastre,
Subt tavan de lună
Și-aurite astre,
Strașnic miorlăind,

Iși chiamă cu jind
Logodnica'i brună!

*

A voastre iubiri
Sunt... literatură,
„Erzatz“ de Natură!...
Să știi vrei, Musset,
Dragostea ce e?
Sper că intendentul
Dela „Père Lachaise“ 1)
Va 'ngădui ca să
Te urci pe o casă,
Ceea 'n care șez.
Acum e momentul,
Ascultă și vezi!
Totul doarme. Noapte.
Numai El și Ea,
Sus, pe tinichea.
Auzi întâi șoapte,
Sfioase, discrete,
Și apoi, poete,
Cum crește un val,
Gemete, suspine,
Până când brutal
Duetul devine.

1) Cel mai mare cimitir din Paris unde e înmormântat nemuritorul poet al «Nopților».

Se pupă, se strâng,
Se bat, se sfâșie,
Încă și iar încă,
Și'n tăcerea-adâncă
Par copii ce plâng,
Inși în agonie,
Sau draci ce se sbat
Intr'un crunt Sabbath.
Privind cum se bat,
Crezi că se mănâncă?
Nu, poete, nu!
E un „rendez-vous“...

*

Și-asta e iubirea
Cea adevărată,
Cum comandă Firea,
Nu cum, — crede zău —
Fu falsificată
De geniul tău!...
O, ce complicare
Au adus poeții
Amorului, care
Nu este decât
Gest banal și-urît
De perpetuare
Eternă a Speței.

După nuntă

Doream să descriu
In ritm cald, sglobiu,
A ei cununie,
Triumf al iubirei,
Ca'n „Nunta Zamfirei“
G. Coşbuc... Vai mie!
Miau n'a fost cuminte,
Nici p'al ei părinte
Nu'l pofti să vină:
Nuntă clandestină
Ea 'şi-a celebrat!

*

Miki 'i dezolat
Că'n zadar, săracul,
Zilnic 'şi-a frecat
C'un chil de benzină
Codiţa şi fracul
Scos din naftalină.
Frat'su, celălalt,
Mai botos şi 'nnalt,

Din alte motive
 Supărat a fost:
 Având foame cruntă,
 El știea că'i rost,
 Ca la orice nuntă,
 De aperitive,
 Plăcinte, sarmale,
 Vinuri sugative...
 In cuvinte scurte,
 Vă spui că'i o jale
 In întreaga'mi curte.
 Un găscan și-o rață,
 Un purcel și-o curcă,
 Ce de-o lună 'nvața
 Un marș nupțial
 Să'l cânte 'n quartet,
 Văzând cum se 'ncurcă
Miau c'un geanabet,
 Mi-au făcut scandal!
 Deasemeni, cocoșul,
 Care voia, moșul,
 Să facă, la bal,
 Conchiste sublime
 Și... pe dracul ghem,
 Deși-are-un harem
 De puici legitime!

Feșteli iacaua,
Miau! Și mahalaua
Toată o blamează...
Dar ea ne sfidează.
Nunta 'și-a făcut-o,
Acum ce'i mai pasă?
Tot la mine 'n casă'i,
Insă am pierdut-o!
Mănâncă și bea
Ca și altădată,
Dar nu mai e ea,
Este altă fată,
E-o coniță care
Foarte curând... fată!
Zace 'n așternut
Și 'ntruna trist „toarce“...
Nu se mai întoarce,
Miau, ce ai pierdut!

*

Am o consolare
Doar în acest gând:
Fată mare n'am
In întregu'mi neam,
Da'n schimb eu 'n curând
Voi fi... tată mare!

Epilog miaulancolic

Azi, Miau, și mată
Știi ce'i Dragostea:
Dracu s'te ia!

COPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Debutul Eroinei	3
O idilă în bucătărie	7
Prima'i vânătoare	13
Sgâriesoăre de amor	16
Motan îi cere laba	18
Liniștită, dă'ndrăcită	22
În săptămâna brânzei	25
După_nunță	28
Epilog miaulancolic	31
Coprintul	32

